

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.13. Quot, & Quantæ iniuriæ Deo fiant per peccatum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

mo ad bestiarum condicionem, atque affectionem deijciatur. Alius superbiâ pavo, aut Gallus Indicus; alius irâ furoreque leo, aut leopardus; alius rapacitate lupus; astutiâ vulpes; invidiâ canis, gulâ porcus, luxuriâ equus admissarius, pigritia asinus fit. In summa: *Homo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis*: amissa enim iustitia originali, passionibus multis subiectus est. Hinc qui maximi peccatores sunt, quia maximè ignorantia & cupiditate excæcati, minimè peccata sua vident, & agnoscunt, sicut bestiz. Quanta hæc miseria? Aegrè fert, qui stupor, qui fatuus ab altero vocatur; & ex se ipso, ex anima ratione prædita facit bestiam? quam tot scientijs & virtutibus Deo creatori suo ornare debuisset? Nonnè hic malè custodit atrium suum, & Dei castrum?

Nam & hinc intrinsecè malum est peccatum, per quod iniuria Deo infertur, qui si non formaliter, saltem interpretatiuè, à peccante contemnitur, atque ita contra honorem, & existimationem debitam ei iniuria impingitur. 1. Vt legislatori, cuius leges insuper habentur, dum eo præsentem & inspe-

Plal. 48

XIII.
QVOT ET
QVANTAS
INIURIAS
DEO FIANT
PER PEC-
CATVM

Inspectante, adeò liberè violantur. Qui enim legem nihili facit, censetur etiam nihili facere auctoritatē ac maiestatem legislatoris. 2. Quisquis morti ferè peccat, Deum spernit, vt finem vltimum, & obiectum beatitudinis ad quod tendere debebat; quia quasi floccipendit illud bonum amittere, vt bonum temporale consequatur. Atq; hoc est, auerti à Deo, tamquam vltimo fine supernaturali. Quod his verbis queritur Deus:

Jerem. 2. *Me dereliquerunt fontem aqua viva, & foderunt sibi cisternas dissipatas, que continere non valent aquas.* Diffluunt enim gaudia è creaturis hausta, instar aquarū, per rimas cisternæ. An non apprehendere debemus, si & leges Dei pedibus calcamus, & beatitudinem veram æternamq; cum friuolis & fugitiuis his mundi gaudijs commutamus? 3. Si parentes colendi sunt, quia ab illis vitam & alimenta accepimus, quàm obstricti erimus nostro Creatori? quem in beneficijs contemnit peccator. Non enim æstimat infinitam Conditoris maiestatem; non curat, quòd ex nihilo ab illo productus sit; non quòd tot bonis animæ & corporis ditatus sit; non quòd mundus iste visibilis, & omnia quæ in eo sunt, ipsius causa, & quidem non
solum

Solum ad usum, verum etiam ad obsequium illius, creata sint. Denique nihil esse ducit, se ad imaginem & similitudinem Dei factum esse: neque conditum esse capacem diuinitatis. Omnia ista seponit, & contemnit, dummodo creaturis fruatur, & habeat, quod sensum mulcet. Ob quod itidem queritur Deus: *Hæcine reddis Domino, popule stulte & insipiens? Numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?* 4. Quid non fecit Deus, ut nos à peccato, à potestate diaboli, ab æternis flammis redimeret? De caelo descendit, exinaniuit semetipsum, carnem & mortalitatem immortalis Deus induit; esuriuit, sitiuit, laborauit, sudauit & alsit; ignominias, accusationes falsas, alapas, spinas, flagella, sputa, crucem, mortem sustinuit, ut nos ab orco liberatos caelo assereret. An non meruit, ut ei fideles essemus? Sed nos, propter leuam vindictam, ob exiguam delectationem, omnia illa contemnimus, inefficacia atq; irrita reddimus, sanguinem illius diuinissimum pedibus proterimus. *Irritam quis faciens legem Moysi, sine ulla miseratione daobus vel tribus testibus moritur: quanto magis putatis de priora mereri supplicia, qui Filium Dei contempserit.*

Deut. 32

Hebr. 10

112 *Cap. IV. M. Guterrij exemplo animam
culcaverit, & sanguinem testamenti pollutum
duxerit, in quo sanctificatus est, & Spiritui gra-
tia contumeliam fecerit?* 5. Mirissimum est,
etiam sceleratissimos cohiberi metu magi-
stratus ciuillis, aut etiam timore ignominie;
peccatorem autem, Iudicem diuinum con-
temnere, quidquid minetur, etiam si mine-
tur poenas & flammam sempiternam. An non
enim Iudicem contemnit, qui, ut suae libi-
dini satisfaciatur, non sinit se deterreri, quid-
quid Iudex moneat, statuatur, clamet, mine-
tur? Quid autem stultius, quam non time-

Matth. 10 re eum, qui potest, & animam, & corpus per-
dere in gehennam? 6. Quanti facimus ami-
cos, praesertim eos, qui magna nobis pos-
sunt praestare? quisquis autem per pecca-
tum, sinit in animam suam intrare hostem
iuratum Dei, amicitiam Dei contemnit,
quem non solum, ut Iudicem non timet,
verum etiam non amat, ut amicum, cuius
amicitia ac fauore tot dona caelestia, ac de-
mum etiam caelum ipsum potest adipisci.
7. Quisquis peccat lethaliter, omnia quae
in Deo & personalia sunt, & absoluta, con-
temnit. Deum Patrem contemnit, ut pri-
mam omnium rerum originem, praestaret
enim eum non esse, quam esse. Filium Dei

con-

contemnit, vt Redemptorem, quia eius redemptionem negligit, nec finit esse efficacē. Spiritum sanctum contemnit, quia omnes eius inspirationes repellit. Contemnit Dei immensitatem, quasi non præsens sit; contemnit eius scientiam & sapientiam, quasi non videat; contemnit eius sanctitatem, quasi non colenda sit; contemnit eius iustitiam, quasi mala non debeat punire; contemnit eius omnipotentiam, quasi plectere reos non mille modis possit; contemnit denique eius misericordiam, patientiam, bonitatem, longanimitatem, quasi non tam diu ad pœnitentiam faciendam expectet. Quare ita eum Apostolus alloquitur: *An Rom. 2. diuitias bonitatis eius, & patientie, & longanimitatis contemnis? Ignoras, quoniam benignitas Dei ad pœnitentiam te adducit? Secundum autem duritiam tuam, & impœnitens cor, thesaurizas tibi iram in die ira & reuelationis iustitiae iudicij Dei.*

Hæc sunt intrinseca peccati mala, ob quæ meritò illud fidelis Dei seruus detestatur. Sed & ob effectus, qui ex eo sequuntur, omnibus modis est execrandum. I. Per illud amittitur gratia habitualis, qua homo iustus, Dei amicus, & Dei filius adoptiuus effectus,

XIV.
Q. OT, ET
QUANTA
DAMNA
ANIMAE
PECCA-
TVM INFER-
BATI?